

Can Corrons

Rubí

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: C/ Terrassa, 35 - C/ Joaquim Blume, 08191-RUBÍ
Emplaçament Al costat esquerra de la riera, dins el nucli urbà

Coordenades:

Latitud: 41.49325
Longitud: 2.03
UTM Est (X): 419032
UTM Nord (Y): 4593969

Classificació

Número de fitxa 08184-126
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 14608DF1994S
Autoria de la fitxa Juana Maria Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dg., 15/10/2000 - 02:00

Descripció

Edifici de caire popular amb fassina pel costat de la riera. Està compost fonamentalment per dos cossos constructius: la casa i la fassina, amb la xemeneia. La casa, de pedra a baix i totxo a la part més alta, presenta la següent disposició bàsica: sota coberta a dues aigües, la zona d'habitatge que es desenvolupa en

tres altures pel carrer de Terrassa, i quatre pel costat de la riera, degut al desnivell del terreny. Del conjunt destaquen una terrassa adintellada, en tres altures amb barana de totxo i ceràmica vidrada en color verd, que com element estructural afegit al cos principal de l'edificació, es troba orientada cap al migdia, dominant el jardí que presenta barri exterior. Dos rengleres de plataners s'alcen emmarcant el pas cap a l'entrada del conjunt. Aquest jardí constituïa el lloc d'accés i descàrrega dels carros que portaven la brissa amb destí a la seva destil·lació a la fassina. L'entrada de carruatges que obre la tanca per aquest costat resulta d'interès. La casa té la seva entrada a l'habitatge pel carrer de Terrassa i presenta les façanes arrebossades, destacant l'arcada de totxo a la planta baixa, a la façana que dona a la cantonada del carrer Joaquim Blume. A sota del conjunt edificat existia una extensa zona d'horts que la rierada del 1962 féu desaparèixer, i que actualment s'ha convertit en àrea d'aparcament (TURU et alí, 2000). Un petit edifici de planta rectangular (que havia estat fassina) es troba al costat de la casa per l'oest. Es tracta d'una construcció de totxo vist, que es compon de dos cossos de dues plantes cadascun, disposades a dues alçades diferents, i que presenta una xemeneia de petites dimensions que surt del més alt. Segons Pereira (1998), funcionalment parlant, aquest és un bon exemple de com eren les xemeneies de la primera industrialització. Es tracta d'un perllongament del fumeral domèstic situat en un racó de la sala de màquines per recolzar-se en l'estructura de fàbrica. La seva secció quadrada permetia la utilització de maons normals; a més era la tècnica més senzilla per solucionar la perforació de la coberta inclinada. La xemeneia presenta un coronament, potser desproporcionat- que segurament servia per ajudar a estabilitzar la sortida del tub de cara al vent. Tot i això, s'hi ha produït un efecte secundari de guerdament. La xemeneia té 13'30 metres d'alçada i està adossada a l'edificació industrial fins als 6'70 m. La secció es quadrada (0'70x0'70m) i el capitell es de cornisa pesant (PEREIRA , 1998).

Observacions:

A la zona de can Corrons es va trobar fa uns anys una roda de molí que es va traslladar al pati de cal Sabateret -edifici municipal- (TURU et alí, 2000). No s'ha tingut accés a l'interior de la casa. Segons informació oral de la propietària, Sra. Montserrat Carro, la casa va estar molt afectada per la rierada del 1962.

Història

No es coneix massa sobre les edificacions que són la base d'aquest conjunt edilici de caire popular i industrial. El fet de la troballa d'una roda de molí pels voltants (TURU et alí, 2000) podria indicar l'existència d'un molí en aquesta zona, tan propera al curs del riu, i al costat d'un rec, encara existent sota el paviment actual del carrer de Terrassa (sembla que precisament, on es troba la cantonada de la tanca del jardí pel carrer de Terrassa cap a la baixada al Passeig de la Riera, existia un salt d'aigua del canal que portava el nom de la casa. Es té també referència d'una construcció anterior a l'actual, que és molt possible que s'aprofités per aixecar la que avui coneixem). Aquesta era l'antiga casa de Cal Bonafont. Respecte la casa i fassina conegudes com a can Corrons, comptem amb la següent referència oral: "l'any 1864, el jove boter Esteve Corrons Riera va arribar a Rubí procedent de Sant Celoni. Es va associar amb un amic i van muntar una fassina a l'antiga casa de Cal Bonafont del carrer de la Riera, veïna de la fàbrica coneguda per Cal Mosques. Més endavant va establir una taverna al costat de Ca l'Espardenyer de la Creu, i aviat adquirí molta clientela. Als clients els agradava el tast de la popularitzada "barreja" (aiguarent i vi) acompanyada de figues seques. Passat un temps va adquirir uns terrenys i va edificar la casa i la fassina" (PEREIRA , 1998).

Bibliografia

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. Informació oral de la Sra. Montserrat Carro (octubre 2000). PEREIRA CASTRO, Carlos (1998) Xemenies de Rubí. Modificacions urbanes i socials produïdes per la industrialització. Rubí, El Castell- Ecomuseu Urbà - Ajuntament de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1985a) "Toponímics rubinencs", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 355-357. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) "Rubí a vista de ", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.Ll. Rotimprès.

